

реформування галузей економіки професійних спеціалістів-носіїв високого рівня соціального капіталу, поведінка яких буде виключати неефективні рішення на основі рентної орієнтації. Також одним з найважливіших шляхів формування високого рівня соціального капіталу у суспільстві є орієнтована на це освіта. Саме в межах освітньої системи формується професійний та громадянський світогляд, що визначає моделі та шаблони поведінки суспільно-економічних агентів.

Список літератури: 1. www.prosperity.com 2. Толокин В. Украина в тисках коррупции// В. Толокин // Вести, версии, события. – 10.12.2014 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://vvc.kiev.ua/law/rassledovania/news> 3. Іващенко М. В., Шкодін І. В., Карпова І. В. Экономические последствия «отката» как формы рентоориентированного поведения// Бізнес Інформ. – 2015. – №1. – С. 15–20.

ПРОХОРЕНКО О.В., старший викладач кафедри Менеджменту та оподаткування НТУ «ХПІ», м.Харків

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ПРИЙНЯТТЯ РІШЕННЯ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ АУТСОРСИНГУ БІЗНЕС- ПРОЦЕСІВ

Дослідження методів прийняття рішень щодо впровадження аутсорсингу показало, що для вибору напрямку вдосконалення бізнес-процесів необхідне врахування ендогенних і екзогенних факторів. Ендогенні фактори характеризують по-перше, ефективність власного провадження бізнес-процесу, а по-друге, ступінь його організаційно-технологічної залученості, або ступінь інтеграції у внутрішню бізнес-систему. Екзогенні фактори полягають у наявності ринкових умов, за яких, по-перше, є можливим участь у провадженні процесу зовнішнього контрагента, а по-друге, формуються стратегічні пріоритети організації, інструментом реалізації яких може стати аутсорсинг, або навпроти, інтеграція (інсорсинг). На нашу думку, має сенс говорити про три групи факторів і розробляти рекомендації на основі визначення місця бізнес-процесу в тривимірному просторі.

Перша група (вісь абсцис X) являє собою оцінки впливу внутрішніх факторів, що характеризують ефективність, або конкурентоспроможність процесу: часові витрати бізнес-процесу; вихідна якість результату; вихідна якість самого процесу; собівартість процесу; трудомісткість процесу; диференціація

продукту процесу, тощо. Високі оцінки по цих факторах свідчать про доцільність розвитку цих бізнес-процесів у внутрішній системі, низькі оцінки - про необхідність перетворень, зокрема, за допомогою аутсорсингу. Друга група факторів (вісь ординат Y) – внутрішні фактори, що відображають організаційно-технологічне залучення, ступінь взаємозв'язку процесу з усією бізнес-системою або його стратегічну важливість. Високими оцінками по цих факторах характеризуються основні, часто стратегічно важливі бізнес-процеси. Характеристиками факторів Y пропонується вважати такі: внесок процесу у споживчу вартість продукції підприємства; відповідність ключовим факторам успіху (CSF); залученість активів. Високе значення оцінок цього фактору найчастіше є критерієм прийняття рішення щодо інтеграції цього процесу у внутрішню бізнес-систему, низьке – щодо аутсорсингу. Третя група факторів (вісь абсцис Z) – фактори, що обумовлюють сприятливий розвиток бізнес-процесу в зовнішньому середовищі: пропозиція продукту процесу на ринку; кількість постачальників; ступінь і можливість передачі ризику бізнес-процесу; ставлення власників; соціальні фактори або обмеження, пов'язані з необхідністю провадити певний бізнес-процес у соціальних інтересах. Зниження оцінки цієї групи факторів свідчать про неможливість аутсорсингу, тобто розвитку бізнес-процесу у зовнішньому середовищі, залишаючи можливим провадження бізнес-процесу лише у внутрішній системі.

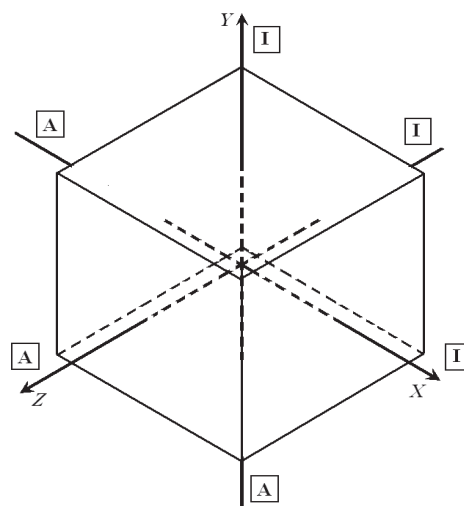

Рисунок 1 — Напрями змін бізнес-системи в залежності від значень XYZ .

Таким чином, критеріями обрання аутсорсингу в якості

доцільного напрямку змін існуючої бізнес-системи є такі умови факторів: X – зменшення; Y – зменшення; Z – збільшення. Напрямки змін у внутрішній бізнес-системі підприємства в залежності від означених факторів наочно наведені на рис.1. Позначка «А» свідчить про схильність до застосування аутсорсингу, позначка «І» - до інсорсингу, або інтеграції процесу у внутрішню бізнес-систему.

Відповідно побудові кубічної матриці можна виділити вісім основних областей, що характеризуються факторами $X; Y; Z$, значення яких свідчить на користь інтеграції або аутсорсингу бізнес-процесу (табл 1.)

Таблиця 1. – Характеристика базових напрямів організаційних змін

Область			Напрямок змін	Характеристика області
X	Y	Z		
A	A	A	Аутсорсинг	Аутсорсинг є доцільним і необмеженим
A	I	A	Аутсорсинг	Аутсорсинг є доцільним з по, але є певні обмеження в силу високої залученості процесів у внутрішню систему
I	A	A	Аутсорсинг	Аутсорсинг є можливим, але доцільним також є надання зовнішнім клієнтам послуг з провадження даного процесу
A	A	I	Аутсорсинг	Аутсорсинг є бажаним, але неможливим за несприятливих зовнішніх умов
A	I	I	Інтеграція	Незважаючи на низьку оцінку процесу, він має залишитись в межах внутрішньої системи внаслідок високої залученості і зовнішніх обмежень
I	A	I	Інтеграція	Процес має розвиватись в межах внутрішньої системи як диверсифікація діяльності
I	I	I	Інтеграція	Процес якісний і має розвиватись в межах внутрішньої системи
I	I	A	Інтеграція	Процес має підстави для успішного розвитку в межах внутрішньої системи, але аутсорсинг можливий

Визначальними для вибору напрямку розвитку бізнес-процесів є фактори Z_i , оскільки знаходяться поза межами впливу організації. Наступним за значимістю є показники Y_i , оскільки визначають важливість процесу, і, відповідно, доцільність інвестицій в його вдосконалення, або важкість відокремлення бізнес-процесу із загальної системи. Далі приналежність до тієї або іншої області визначається положенням X_i .

Список літератури: 1. Кадыев Т. Аутсорсинг и развитие компании. Материалы конференции «Управление в России: Отказ от иллюзий» / Тимур Кадыев. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.iteam.ru/publications/strategy/section_17/article_725/; 2. Клементс Стюарт. Аутсорсинг бизнес-процессов. Советы финансового директора : пер. с англ. / Стюарт Клементс, Майкл Донеллан при участии Седрика Рида; под общ.ред. В. В. Голда. – М. : Вершина, 2006.– 416 с.; 3. Курбанов А. Х. Методика оценки целесообразности использования аутсорсинга / А. Х. Курбанов // Современные проблемы науки и образования. – 2012. – № 1; [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.science-education.ru/101-5437; 5. Митрофанова Е. Как оптимизировать бизнес-модель компании. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://fd.ru/articles/14585-kak-optimizirovat-biznes-model-kompani>; 6. Очнев В. В., Нурдин Р. В. Развитие сбалансированных технологий менеджмента на основе инструментов аутсорсинга [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.lerc.ru>; 7. Савицкая Г. В. Экономический анализ: учеб. / Г.В.Савицкая. – М. : ООО «Новое знание», 2004. – 640 с.; 8. Юрьев С. В. Аутсорсинг как элемент современных экономических отношений в РФ. Монография – СПб, 2012. – 165 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://mespb.ru/d/179743/d/autsorsing.pdf>; 9. GE/McKinsey Matrix [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.quickmba.com/strategy/matrix/ge-mckinsey/>; 10. Philip Kotler. Marketing Essentials, 1984 / Филипп Котлер. Основы маркетинга. Перевод на русский язык: В.Б.Бобров [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://gtmarket.ru/laboratory/basis/5091>; 11. «Pricewaterhouse Coopers Outsourcing Model» [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://powerpointing-templates.com/tag/pricewaterhousecoopers-outsourcing-model/>

МАНОЙЛЕНКО О.В., д.е.н., проф.
СИРОМ'ЯТНИКОВА О.В.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ В КРИЗОВИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Розвиток соціально-економічних систем та механізмів з їх управління пов'язується із зміною як умов господарювання (що вимагає їх адаптації), перебігом науково-технічного прогресу (змінює способи виробництва, відтворення та задоволення споживчих потреб та самі їх властивості), стрімким генезисом нових теоретико-методологічних управлінських підходів. Взаємозв'язок визначених передумов розвитку соціально-економічних систем та їх взаємообумовлений характер потребує дослідження нових підходів до побудови механізмів з управління їх стійкістю.

У загальному сенсі, стійкість системи – це її властивість підтримувати визначений режим функціонування при впливу на неї внутрішніх або зовнішніх збурень. Розрізняють, як правило, декілька видів стійкості: рівноважне, гомеостазис та стаціонарний режим (циклічне повторювання послідовності визначених станів).

Обмеженням на забезпечення стійкості соціально-економічної системи є критичність сили впливу, при значно великих